

عفو و درگزر جي فضيلت

هڪ اهم مدني وصيت

- 12 فتاويٰ رضويه جا اهم اقتباس
- 15 دعوت اسلامي کان الڳ ٿيڻ وارن لاءِ اتمامِ حجت
- 17 يا الله عَزَّوَجَلَّ! تون گواهه رهجان
- 19 غيبت جي خلاف اعلانِ جنگ
- 21 مدني التجا

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابوبلال

محمد الياس عطار قادري رضوي

ڪامڻ ۽ پيار
ارستو آيا

شيخ طريقت، امير اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علامہ
دامت بركاتهم العالیه
مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي

جن جو اردو زبان ۾ رسالو

عفو و درگذر جي فضيلت

۽

هڪ اهم مدني وصيت

ترجمو پيشڪش

مجلس تراجم (دعوت اسلامي) هن رسالي جو آسان سنڌي زبان
۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن
ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي بيشي نظر اچي ته
مجلس تراجم کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ: مڪتب مجلس تراجم (دعوت اسلامي)

عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه محلہ سوداگران

پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

فون نمبر: 021-34921389-90-91

E-mail: translation@dawateislami.net

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عفو و درگذر جي فضيلت هڪ اهم مدني وصيت

شیطان ڀلي ڪيتري بم سستي ڏياري پرهی رسالو مڪمل پڙهي وٺو، ان شاء الله
عَزَّوَجَلَّ اوهان جي دل انهن فضيلتن کي حاصل ڪرڻ لاءِ بي چين ٿي ويندي۔

دروود شريف جي فضيلت

سَرڪارِ مَدِينَةِ مَنورَه، سَردارِ مَكِّ مَكْرَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ برڪت نشان آهي: ”اي انسانو! بيشڪ قيامت جي ڏينهن ان جي ڏهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد نجات حاصل ڪرڻ وارو شخص اهو هوندو، جنهن توهان مان مون تي دنيا ۾ ڪثرت سان درود شريف پڙهيا هوندا.“
(مسند الفردوس ج 5 ص 375 حديث 8210)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مدني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو عفو و درگذر

حضرت سيّدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو بيان آهي ته مان نبي ڪريم، رُوْفُ رَحِيمِ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ سان گڏ هلي رهيو هئس، پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن کي هڪ نجراني چادر اوڍيل (يعني پاتل) هڻي، جنهن جا پاسا ٿلها ۽ گهرا هئا، هڪدم هڪ بدوي (يعني عرب شريف جي ڳوٺاڻي) پاڻ ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي چادر مبارڪ کي پڪڙي ايتري زور سان جهٽڪو ڏئي چڪيو جو سلطانِ زمَن، مَحْبُوبِ رَبِّ ذُو الْمَنِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ڪنڌ مبارڪ تي چادر جي

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون موڪليندو آهي. (طبراني)

ڪنارن سان رهڙ اچي وئي، اهو چوڻ لڳو: **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جو جيڪو مال پاڻ ڪريمن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وٽ آهي، پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حڪم فرمائين ته مون کي ان مان ڪجهه ملي. رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ان ڏانهن مُتَوَجِّه ٿي مُسڪرائڻ لڳا، پوءِ ان کي ڪجهه مال عطا ڪرڻ جو حڪم ڏنائون.**

(صحيح بخاري ج 2 ص 359 حديث 3149)

هر خطا پر مري چشم پوشي، هر طلب پر عطاؤں کي بارش
مجھ گنهگار پر ڪس قدر ڀين، مهرباں تاجدارِ مدينه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان! مدني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ بدوي سان ڪهڙو نه سهڻو سلوڪ فرمايو. مني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا ديوانو! ڪوبه اوهان کي ڪيترو به ستائي، دل ڏکائي! **عفو و درگذر** (يعني معاف ڪرڻ) کان ڪم وٺو ۽ ان سان محبت پريي سلوڪ ڪرڻ جي ڪوشش ڪريو.

حساب ۾ آساني جاتي سبب

حضرت سيدنا ابوهريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: **تي ڳالهيون جنهن شخص ۾ هونديون، الله تعاليٰ قيامت جي ڏينهن ان جو حساب تمام آساني سان وٺندو ۽ ان کي پنهنجي رحمت سان جنت ۾ داخل فرمائيندو. صحابهءَ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان عرض ڪيو: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهي ڪهڙيون ڳالهيون آهن. ارشاد فرمايائون: «1» جيڪو توهان کي محروم ڪري، توهان ان کي عطا ڪريو ۽ «2» جيڪو توهان کان**

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

قطع تعلق ڪري (يعني تعلق توڙي) توهان ان سان جوڙيو ۽ ﴿3﴾ جيڪو توهان تي ظلم ڪري، توهان ان کي معاف ڪريو.

(المُعْجَمُ الْأَوْسَطُ لِلطَّبْرَانِيِّ ج 4 ص 18 حديث 5064)

جنتي محل

حضرت سيّدنا اَبِي بِنِ كَعْبِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته شهنشاهه گون و مڪان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”جنهن کي اهو پسند هجي ته ان جي لاءِ (جنت ۾) محل بڻايو وڃي ۽ ان جا درجا بلند ڪيا وڃن ته ان کي گهرجي ته جيڪو ان تي ظلم ڪري، اهو ان کي مُعاف ڪري ۽ جيڪو ان کي مَحْرُوم ڪري ته اهو ان کي عطا ڪري ۽ جيڪو ان سان قطع تعلق ڪري ته اهو ان سان ناتو جوڙي.

(المُسْتَدْرَكُ لِلْحَاكِمِ ج 3 ص 12 حديث 3215)

معاف ڪرڻ سان عزت وڌندي آهي

خَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ، رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان رحمت نشان آهي: ”صَدَقُوا ذِيئِ سَانَ مَالِ كَهْتِ نَاهِي تِينِدُو ۽ بَانَهُو ڪنهن جو ڏوهه مُعاف ڪري ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان (معاف ڪرڻ واري) جي عزت ٿي وڌائيندو ۽ جيڪو اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ تَوَاضَعُ (يعني عاجزي) ڪري ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان کي بلند فرمائيندو.“ (صحيح مُسْلِم ص 1397 حديث 2588)

معزز ڪير؟

حضرت سيّدنا مُوسِيٰ كَلِيمُ اللهِ عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ السَّلَامُ جن عرض ڪيو: اي رب اعليٰ عَزَّوَجَلَّ! تو وٽ ڪهڙو بانهو وڌيڪ عزت وارو

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچندو آهي. (طبراني)

آهي؟ الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمايو: ”اهو جيڪو بدلو وٺڻ جي طاقت هئڻ جي باوجود به مُعاف ڪري.“
(شُعب الايمان ج 6 ص 319 حديث 8327)

جيڪو معاف ناهي ڪندو ان کي معاف نه ڪيو ويندو

حضرت سَيِّدُنَا جَرِيرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رحمتِ عالم، نورِ مُجَسَّم، شاهِ بني آدم، رسولِ مُحْتَشَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جيڪو رحم ناهي ڪندو ان تي رحم ناهي ڪيو ويندو ۽ جيڪو مُعاف ناهي ڪندو ان کي مُعاف نه ڪيو ويندو.
(مُسند امام احمد ج 7 ص 71 حديث 19264)

دنيا ۽ آخرت جا افضل اخلاق

حضرت سَيِّدُنَا عَقِبِ بْنِ عَامِرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ چون ٿا ته مون کي رحمتِ عالميان، سرورِ ديشان، محبوبِ رَحْمَنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي ملاقات جو شرف حاصل ٿيو ته جلدي حُضُورِ انورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو هٿ مُبارڪ پڪڙي ورتم، پاڻ ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن به منهنجي هٿ کي جلدي سان پڪڙيو، پوءِ فرمايائون: ”اي عَقِبِ! دنيا ۽ آخرت جا افضل اخلاق هي آهن ته تون ان کي ملاءِ جيڪو توکي جُدا ڪري ۽ جيڪو تو تي ظلم ڪري، ان کي مُعاف ڪري ڇڏ، ۽ جيڪو هي چاهي ته منهنجي عمر ۾ اضافو ۽ رزق ۾ ڪُشادگي ٿئي ته اهو پنهنجي رشتيدارن سان صلہ رحمي (يعني سهڻو سلوڪ) ڪري.“
(المستدرک للحاکم ج 5 ص 224 حديث 7367)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف جي ڪثرت ڪريو، بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

معاف ڪريو معاف ڪيا ويندو

سرڪارِ مدينه منوره، سردارِ مڪه مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ عالیشان آهي: ”رحم ڪندا ڪريو توهان تي رحم ڪيو ويندو ۽ معاف ڪرڻ اختيار ڪريو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ توهان کي معاف ڪري ڇڏيندو.“

(مسند امام احمد ج 2 ص 682 حديث 7062)

هم نے خطا میں نہ کی تم نے عطا میں نہ کی
کوئی کمی سرورِا تم پہ کروڑوں درود

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

معاف ڪرڻ وارن جي بنا حساب جي بخشش

حضرت سَيِّدُنَا أَنَسِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: قيامت جي ڏينهن اعلان ڪيو ويندو ته جنهن جو اجر اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي ڪرم جي ذمي آهي، اهو اُتي ۽ جنت ۾ داخل ٿي وڃي. پڇيو ويندو: ڪنهن جي لاءِ اجر آهي؟ اهو مُنَادِي (يعني اعلان ڪرڻ وارو) چوندو: ”انهن ماڻهن جي لاءِ جيڪي معاف ڪرڻ وارا آهن.“ ته هزارين ماڻهو اُتي بيهندا ۽ بنا حساب جي جنت ۾ داخل ٿي ويندا.

(المعجم الأوسط ج 1 ص 542 حديث 1998)

قاتلاڻي حملي جي ڪوشش ڪرڻ واري

کي معاف ڪري ڇڏيائون

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 862 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”سيرتِ مصطفيٰ“ جي صفحي 604

فرمان مصطفيٰ ﷺ على الله تعالى عليه وآله وسلم مون تي درود شريف پڙهو الله تعالى توهان تي رحمت موڪليندو.
(ابن عدي)

کان 605 تي آهي: هڪ سفر ۾ نبي معظم، رسول محترم ﷺ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن آرام فرمائي رهيا هئا ته عورت بن حارث، پاڻ سڳورن صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن کي شهيد ڪرڻ جي ارادي سان پاڻ ڪريم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن جي تلوار مياڻ مان ڪڍي ورتي. جڏهن سرڪار نامدار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم ننڊ مان اٿيا ته عورت چوڻ لڳو: ”اي محمد (صلى الله تعالى عليه وآله وسلم)! هاڻي اوهان کي مون کان ڪير بچائي سگهي ٿو؟ پاڻ سڳورن صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: ”الله.“ نُبوت جي رُعب جي ڪري ان جي هٿ مان تلوار ڪري پئي ۽ سرڪار عالي وقار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن تلوار هٿ مبارڪ ۾ کڻي فرمايو: هاڻي توکي منهنجي هٿان ڪير بچائڻ وارو آهي؟ عورت التجا ڪندي چوڻ لڳو: اوهان ئي منهنجي جان بچايو. رحمت عالم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ان کي مُعاف ڪري ڇڏي ڏنو. عورت پنهنجي قوم ۾ اچي چوڻ لڳو: ”اي انسانو! مان هڪ اهڙي شخص کان ٿي آيو آهيان جيڪو دنيا جي سڀني انسانن ۾ سڀ کان بهتر آهي.“

(الشفاج 1 ص 106)

سلام اُس پرڪه جس نے خوں کے پياسوں کو قبائيل دیں

سلام اُس پرڪه جس نے گالیاں سن کر دعائیں دیں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ظلم ڪرڻ وارن جي لاءِ هدايت جي دعا

عُزوه أحد ۾ جڏهن مديني جي سلطان، رَحمتِ عالميان، سرورِ
ذیشان صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن جي مُبارڪ ڏندن کي شهيد ۽ نوراني
چهري کي زخمي ڪيو ويو تڏهن به پاڻ سڳورن صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏه پيرا صبح ۽ ڏه پيرا شام درود پاڪ پڙهيو قيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت ملندي . (مجمع الزوائد)

انهن ماڻهن جي لاءِ هن دعا کانسواءِ ڪجهه به نه فرمايو ته اَللّهُمَّ اِهْدِ قَوْمِي فَاِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ يعني: اي منهنجا الله عَزَّوَجَلَّ! منهنجي قوم کي هدايت ڏي چو ته اهي ماڻهو مون کي نه ٿا سڃاڻين .
(الشفاء ج 1 ص 105)

سويا ڪن ٺاڪار بندے

رويا ڪن ٺاڪار آقا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

جادو ڪرڻ واري سان درگذر ڪرڻ

رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم، شهنشاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي لبيد بن اعصم جادو ڪيو ته رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ان جو بدلو نه ورتو. پڻ ان يهوديائي کي به مُعاف ڪري ڇڏيائون، جنهن پاڻ ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن کي زهر ڏنو هو.

(المواهب اللدنيّة للقسطلاني ج 2 ص 91)

ڪيون ميري خطاؤں کي طرف ڏيک رهے هو

جس کو هے مري لاج وه لچيال بڑا هے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

شانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

أَمُّ الْمُؤْمِنِينَ، حضرت سيّدتنا عائشه صديقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا فرمائن ٿيون ته منهنجا سرتاج، صاحبِ معراج، محبوبِ ربّ بي نياز صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه عادهءِ خراب ڳالهيون ڪندا هئا ۽ نه ئي تڪلفا، ۽ نه بازارن ۾ گوڙ ڪرڻ وارا هئا ۽ نه ئي برائي جو بدلو برائي سان ڏيندا هئا

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درود پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو ملائڪا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

بلڪ پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ معاف ۽ درگذر ڪري ڇڏيندا هئا.

(سنن ترمذي ج 3 ص 409 حديث 2023)

روزانو ستر پيرا معاف ڪريو

هڪ شخص بارگاره رسالت ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيائين:

يارسولَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اسان نوڪر کي گهڻا پيرا معاف ڪريون؟

پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خاموش رهيا، ان وري اهو سوال پڇيو،

پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وري خاموش رهيا، جڏهن ٽيون پيرو

سوال ڪيائين ته ارشاد فرمائون: روزانو ستر (70) پيرا.

(سنن ترمذي ج 3 ص 381 حديث 1956)

مفسر شهير حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلٰٓئِكَةِ

ان حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: ”عربيءَ ۾ ”ستر“ جو لفظ زيادتي

بيان ڪرڻ جي لاءِ هوندو آهي، يعني هر روز ان کي گهڻو معاف

ڪريو. اهو ان صورت ۾ جڏهن ته غلام کان پيل ۾ غلطي ٿي ويندي

هجي، نفس جي شرارت جي ڪري نه هجي ۽ قصور به مالڪ جو

ذاتي هجي، شريعت، قومي ۽ ملڪي قصور نه هجي جو اهي قصور

معاف نه ٿا ڪري سگهجن. (مرآة ج 5 ص 170)

گارين وارن خطن تي اعلىٰ حضرت جو عفو ۽ درگذر

ڪاش! اسان ۾ اهو جذبو پيدا ٿي وڃي ته اسان پنهنجي ذات

۽ پنهنجي نفس جي خاطر ڪاوڙ ڪرڻ ٿي ڇڏي ڏيون. جهڙي طرح

اسان جي بزرگن جو جذبو هوندو هو ته انهن تي ڪوبه ڪيترو ئي

ظلم ڪري، اهي نيڪ بانها ان ظالم تي به شفقت ٿي فرمائيندا هئا.

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو جمعي جي ڏينهن مون تي درود شريف پڙهندو آءٌ قيامت جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس. (ڪنز العمال)

جيئن ”**حياتِ اعليٰ حضرت**“ ۾ آهي: منهنجي آقا اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان عليه رحمة الرحمن جن جي خدمت ۾ هڪ ڀيرو جڏهن تپال پيش ڪئي وئي ته ڪجهه خط مُغلطات (يعني گندين گارين) سان ڀريل هئا. عقيدت مندن ڪاوڙجي (غصي) ۾ چيو ته اسان انهن ماڻهن جي خلاف ڪيس داخل ڪنداسين. امامِ اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان عليه رحمة الرحمن جن ارشاد فرمايو: جيڪي ماڻهو تعريفِي خط لکن ٿا، پهريائين انهن ۾ جاگيرون ورهايو، پوءِ گارين لکڻ وارن تي ڪيس داخل ڪريو. (حياتِ اعليٰ حضرت ج 1 ص 143 مُلخصاً) مطلب هي ته جڏهن تعريف ڪرڻ وارن کي انعام نه ٿا ڏيون ته پوءِ بُرائي ڪرڻ وارن کان بدلو ڇو وٺون!

احمد رضا کا تازه گلستاں ہے آج بھی

خورشيد علم اُن کا درخشاں ہے آج بھی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

تُوبُوا إِلَيَّ اللهُ أَسْتَغْفِرُ اللهُ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

هڪ اهم مدني وصيت

منا منا اسلامي ڀائرو! منهنجي عمر هن تحرير (يعني لکت) تائين 60 سال ٿي چڪي آهي. موت هر گهڙي ويجهو ٿيندو پئي وڃي، خبر ناهي ته ڪڏهن اڪيون بند ٿي وڃن. الله رحمن عَزَّوَجَلَّ جي عاليشان دربار ۾ ايمان جي سلامتي، موت، قبر ۽ حشر ۾ امن امان، بي حساب بخشش ۽ جَنَّتُ الْفِرْدَوْسِ ۾ مدني سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

فرمان مصطفيٰ ﷺ: جنهن جمعي جي ڏينهن مون تي به سو پيرا درود پاڪ پڙهيو ان جا به سو سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (ڪنز العمال)

جن جي پاڙي جو طلبگار آهيان. مان پنهنجي مُختصر زندگي ۾ دنيا جا گهڻا نشيب و فراز (يعني لاهه چاڙها) ڏنا آهن. اخلاص گهٽ ۽ ڏيکاءُ گهڻو، وفا گهٽ ۽ خوشامد خُطير (يعني گهڻي) آهي، ان کان وڌ به ڪهڙي بيوفائي ٿي سگهي ٿي جو اهي ماءُ پيءُ جنهن جا هزارين احسان ٿيل هوندا آهن، پر انهن جي ڪا هڪ معمولي ڳالهه به ناپسند لڳندي آهي ته سڀ احسان و ساري، نافرمان اولاد انهن کي ڌڪاري ڇڏيندو آهي! هاءِ! بدبخت شيطان، ڊلين ۽ ذهنن ۾ تمام گهڻيون خرابيون وجهي ڇڏيون آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي ۾ لکين مسلمان شامل آهن جيئن ته عام طور تي تنظيمن ۾ ماڻهن جو اچڻ وڃڻ ٿيندو رهندو آهي، اهڙي طرح دعوتِ اسلامي کان رُسي، ڪن ماڻهن کي الڳ ٿيندي ڏنو آهي. مڏني ماحول کان پري ٿيڻ کان پوءِ ڪن جي بُرن عملن جو سلسلو به سامهون آيو آهي. ڪن ناراض اسلامي پائرن پنهنجا الڳ ”گروپ“ به ٺاهيا آهن. ڪن منهنجي خلاف گهڻو ڪجهه ڳالهايو، لکيو ۽ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس سُوريٰ جي به ڊل کولي مخالفت ڪئي آهي پر اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اهي ستون لکڻ تائين دعوتِ اسلامي لاڳيتو ترقي جون منزلون طئي ڪري رهي آهي ۽ ڪوبه گروپ بظاهر دعوتِ اسلامي کان اڳتي نه ڇا، پر برابري به ڪري نه سگهيو آهي. مون تنظيمي ڪمن ۾ زندگي جو ڪافي حصو گذاريو آهي، ان ڪري پنهنجي تجربن جي روشني ۾ سڀني اسلامي پائرن ۽ اسلامي پيڙن جي خدمتن ۾ صرف آخرت جي پلائي جي پيش نظر هت ٻڌي مڏني وصيت ڪريان

فرمان مصطفيٰ ﷺ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي ته ماڻهن مان اهو ڪنجوس ترين شخص آهي. (ترغيب و ترهيب)

ٿو: منهنجي هي ڳالهه هميشه جي لاءِ پنهنجي ذهن ۾ ويهاري ڇڏيو ته منهنجي حياتي ۾ به ۽ منهنجي مرڻ کان پوءِ به دعوتِ اسلامي ۾ هڪ ڀيرو شامل ٿيڻ کانپوءِ دعوتِ اسلامي جو تشخص (مثال طور): سبز عمامو شريف وغيره) رکندي، طريقي ڪار کان هٽي، هرگز ڪنهن به قسم جو ”مٽوازي گروپ“ نه ٺاهجو، دين جي ڪم جي حوالي سان به جيڪڏهن اوهان ڪو پنهنجو الڳ سلسلو شروع ڪيو ته غيبتن، تهمتن، بدگمانين، دل آزارين، پاڻ ۾ دشمنين، يا باهمي نفرتن وغيره کان پاڻ کي بچائڻ گهڻو ڪري ناممڪن ٿي پوندو. بلڪ ٿي سگهي ٿو ته بيشمار مسلمان اهڙي قسم جي آفتن جي ور چڙهي ويندا آهن. جيڪڏهن ڪو اهو سمجهي ته دعوتِ اسلامي کان الڳ ٿيڻ کان پوءِ جدا گروپ ٺاهي مان ته فلان فلان دين جو تمام اهم ڪم سرانجام ڏنو آهي ته مان ان جو ڌيان ان پاسي ڇڪائڻ چاهيندس ته هو اهو به سوچي وٺي ته جدا ٿيڻ جي ڪري ڪٿي غيبتن وغيره گناهن جي نحوست ۾ نه وڃي ڦاٿو هو؟ جيڪڏهن ڦاٿو نه هو ته پوءِ ان کي لڪ ڪروڙ مبارڪون هجن! ۽ جيڪڏهن ڦاٿو هو ته پوءِ پنهنجي ضمير کان ئي پڇي ته منهنجي فلاڻي فلاڻي مُسْتَحَب ديني ڪمن جو وزن وڌيڪ يا انهن ديني ڪمن جي سلسلي ۾ جن غيبتن وغيره حرام شين ۾ مبتلا ٿيس، انهن جو وزن وڌيڪ؟ جيڪڏهن دل ۾ خوفِ خدا آهي، علمِ دين جو فيضان رهيو ۽ ضميرزندهه رهيو ته اهو ئي جواب ملندو ته يقيناً پوري زندگي جي مُسْتَحَب ڪمن جي مُقابلي ۾ رڳو هڪ ڀيرو

فرمان مصطفيٰ ﷺ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿيو ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو ته تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو. (ابن سني)

ڪيل گناهن پري غيبت ٿي وڌيڪ وزني آهي. مُسْتَحَب ڪم نه ڪرڻ تي عذاب جي ڪا وعيد ناهي، جڏهن ته غيبت تي عذاب جو اسْتِحْقَاق (حقدار هئڻ) آهي. معلوم ٿيو ته هڪ ڀيرو دعوتِ اسلامي ۾ شامل ٿيڻ کان پوءِ نڪرڻ يا ڪڍيو وڃڻ تي جدا گروپ ٺاهڻ ۾ مِّنْ حَيْثُ الْمَجْمُوعِ (مجموعي حيثيت سان) نقصان جو ئي پاسو غالب آهي.

فتاويٰ رضويہ جا اهم اِقتباس

جيڪڏهن سچ پچيو ته اهڙا ديني ڪم جنهن سان مسلمانن ۾ نفرت جي ڪيفيت پيدا ٿيڻ لڳي ۽ ان جو ڪرڻ فرض، واجب يا سُنَّت مُؤَكَّدَه نه هجي ته ان ڪم کي ڇڏي ڏيڻ ئي افضل ۽ مناسب آهي. ❁ جيئن هڪ جاءِ تي منهنجا آقا اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مسلمانن جي اتحاد جي اهميت کي اُجاگر ڪرڻ جي لاءِ نقل ڪن ٿا: ”ماڻهن جي تاليفِ قَلْبِي (يعني دلجوئي) ۽ انهن کي مُجْتَمَع (يعني مُتَّحِد) رکڻ جي لاءِ افضل کي ڇڏي ڏيڻ انسان جي لاءِ جائز آهي ته جيئن ماڻهن کي نفرت نه ٿئي. جيئن ته نبي ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ جن بَيْتِ اللهِ شَرِيفِ جي عمارت کي انهيءَ لاءِ قرينن جي بُنيادن تي قائم رکيو ته جيئن جيڪي ماڻهو نوان نوان مسلمان ٿيا آهن، اهي ڪنهن غَلَطِ فَهْمِيءَ ۾ مبتلا نه ٿي پون. (فتاويٰ رضويہ ج 7 ص 680 مُلَخَّصاً) ❁ تَنْفِيرِ مُسْلِمِينَ (يعني مسلمانن کي نفرت ۾ مبتلا ٿيڻ) کان بچڻ جي لاءِ ضرورت موجب مُسْتَحَب کي ڇڏي ڏيڻ جو حڪم آهي. جيئن ته منهنجا آقا اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مسلمانن جي وچ

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جَنَنٌ وَتِ مَنْهَجُو ذَكَرْتُو ۽ اَنْ مَوْنِ تِي دَرُودِ شَرِيفِ نَرِ پُڙهِيو اَنْ جِنَا كَعِي. (عبدالرزاق)

هر پيار ۽ مَحَبَّتَ جي فضا قائم رکڻ جي لاءِ هڪ مدني اصول بيان ڪندي فرمائن ٿا: مُسْتَحَبَّ ڪم ڪرڻ ۽ غير اُولِي (غير اهم) ڪم ڇڏڻ تي مَخْلُوقَ جي خاطر داري ۽ ماڻهن جي رعايت کي اهم سمجهي، فِتْنِي ۽ نفرت، ايذاءَ ۽ وَحْشَتَ جو سبب ٿيڻ کان گهڻو بچي. (فتاويٰ رضويه ج 4 ص 528) ﴿﴾ منهنجا آقا اعليٰ حضرت ﷺ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ شَرِيعَتَ پاڪ جو قاعدو بيان ڪندي فرمائن ٿا: دَرُءُ الْمَقَاسِدِ اَهْمٌ مِّنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ يعني خرابين جا سبب ختم ڪرڻ، خوبين جي سببن حاصل ڪرڻ کان اهم آهن.

(فتاويٰ رضويه ج 9 ص 551)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

جَنَنُ تَشَخُّصِ تَبْدِيلِ ڪري ڇڏيو!

رهيا اهي جيڪي دعوتِ اسلامي جو تَشَخُّصَ (يعني سڃاڻپ) ڇڏي چڪا ۽ بنا شرعي اجازت جي دعوتِ اسلامي جي ڪنهن قسم جي مخالفت به نه ٿا ڪن ۽ غَيْبُتُن، نُهْمَتُن، بَدْگَمَانِيُن وغيره ۾ پوڻ کان بغير، پنهنجي ترڪيب سان ديني خدمتون سرانجام ڏئي رهيا آهن، اللهُ تَعَالَى انهن جي ڪاوشن کي قبول فرمائي. پر اهي جيڪي تَشَخُّصَ تبديل ڪري الڳ الڳ گروپ ٺاهڻ کان پوءِ شرعي اجازت کان سواءِ دعوتِ اسلامي جي مخالفت ڪري، نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ واري هن مدني تحريڪ کي ڪمزور ڪرڻ جي ناپاڪ ڪوششن ۾ مصروف هجن، انهيءَ مقصد جي لاءِ غَيْبَتُن، نُهْمَتُن، بهتانن لڳائڻ، بَدْگَمَانِيُن، عيب ڪولڻ، خراب لقبن، الزام هڻڻ ۽ چُغَلِين کي پنهنجو هٿيار بڻائڻ ۽ ان کي پنهنجي زُعمِ فاسد (يعني

فرمان مصطفيٰ ﷺ: ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي، جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود پاڪ نه پڙهي. (حاڪم)

بري خيال) ۾ دين جي وڏي خدمت تصور ڪن، اهڙا پنهنجو پاڻ کي سنڀالين جو اها دين جي خدمت ناهي، انتهائي درجي جي خراب حرڪت ۽ شرعي طور تي انهن ناجائز ڪمن کي ڪري پنهنجي اعمال نامي کي گناهن سان ڀرڻ آهي. ائين ئي جيڪو شخص (يعني سڃاڻپ) برقرار رکندي به بنا شرعي اجازت جي دعوت اسلامي جي مخالفت ڪندو ۽ ماڻهن کي متڻڻ ڪري (يعني نفرت ڏياري) دعوت اسلامي ۽ ان جي طريقي ڪار کي نقصان پهچائڻ ان جو مقصد هوندو ته اهو به ناجائز ڪم ڪرڻ وارو ٿيندو.

بري ڳالهه ڦهلائڻ حرام آهي

ڏٺو اهو ويو آهي ته جڏهن ڪو شخص ڪنهن جي مخالفت ڪندو آهي ته هروڀرو ان تي تنقيد ڪندو آهي، ان جا عيب ڪيندو ۽ ان جي خامين ۽ خطائن کي مشهور ڪندو رهندو آهي. (پر جنهن کي الله عزوجل بچائي) جڏهن اهي پاڻ ۾ ٺهيل هئا ته ان جي پگهر مان به ان کي خوشبوءِ ايندي هئي، هاڻي ناراض ٿيڻ کان پوءِ ان جو عطر به بدبودار محسوس ٿئي ٿو. ياد رکو! ڪنهن مبلغ، خاص ڪري ڪنهن سٺي عالم جي ڪا خامي يا خطا کي بنا شرعي مصلحت جي ڪنهن تي ظاهر ڪرڻ يا ماڻهن ۾ ان جي بري ڳالهه ڦهلائڻ، نيڪي جي دعوت ۽ اسلام جي تبليغ جي ڪم جي معاملي ۾ تمام گهڻو نقصان وارو عمل ۽ آخرت ۾ عذاب جو سبب آهي. منهنجا آقا اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان عليه رحمته الرحمن فتاويٰ رضويه جلد 29 صفحي 594 تي فرمائن ٿا: ۽ اهل سنت کان تقدير الاهي سان ڪا اهڙي فاحش

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي درود پاڪ پڙهڻ وساري ويٺو اهو جنت جو رستو ڀڄي ويو. (طبراني)

لغزش (يعني وڏي غلطي) واقع ٿئي ته ان جو اخفاء (يعني لڪائڻ) واجب آهي جو معاذالله (عَزَّوَجَلَّ) ماڻهو انهن سان بد اعتقاد ٿيندا ته جيڪو نفعو انهن جي تقرير ۽ تحرير سان اسلام ۽ سنت کي ٿيندو هو ان ۾ رڪاوٽ واقع ٿيندي. ان جي اها اشاعت ”اشاعتِ فاحشه“ (يعني بري ڳالهه ڦهلائڻ) آهي ۽ اشاعتِ فاحشه قرآنِ عظيم جي نص مطابق حرام آهي. قال الله تعالى (يعني الله تعاليٰ فرمائي ٿو):

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تُشِيرَ الْفَاحِشَةُ
 فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ (پ 18، النور 19)

ترجمو کنز الایمان: جيڪي ماڻهو گهرن ٿا ته مسلمانن ۾ بري ڳالهه جو چرچو پکيڙجي انهن جي واسطي دردناڪ عذاب آهي دنيا ۽ آخرت ۾.

دعوتِ اسلامي کان الڳ ٿيڻ

وارن لاءِ اتمامِ حجت

جيڪي اڄ تائين مون سان ناراض ٿي يا مرڪزي مجلس شوريٰ کان رُسي جدا ٿي ويا، انهن مان جن جن جي منهنجي ڪري ڪا ڊل آزاري يا ڪنهن به قسم جو حق ضايع ٿي ويو هجي ته انهن کان هٿ ٻڌي معافي جو طلبگار آهيان، ٻئي غلام زاده، نگران ۽ سُوريٰ جا اراڪين به معافي گهري رهيا آهن، مون کي ۽ انهن کي خدا ۽ مصطفيٰ عَزَّوَجَلَّ وَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا لاءِ معاف، معاف ۽ معاف فرمائيندا. اسان سڀني به خدا ۽ مصطفيٰ عَزَّوَجَلَّ وَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا خاطر، انهن سڀني کي، جن اسان جا حق تلف ڪيا هجن، انهن کي مُعَاف ڪيو. ناراض ٿي يا اختلاف ڪري، جنهن پنهنجون

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون موڪليندو آهي. (طبراني)

پنهنجون تنظيمون قائم ڪيون، جدا گروپ ٺاهيا، انهن سڀني کي دل کولي دعوت ڏيان ٿو ته الله ۽ رسول ﷺ وٽ الله تعاليٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي واسطي صلح فرمايو. صرف رضاءِ الاهي ﷺ جي خاطر مان هر ناراض مسلمان سان بنا ڪنهن شرط جي به صلح جي لاءِ تيار آهيان. باقي جيڪي تنظيمي اختلافن کي مُذڪري جي ذريعي حل ڪري صلح ڪرڻ چاهين ٿا، انهن جي لاءِ به دروازا کليل آهن، جلدي رابطو ڪريو ۽ مرڪزي مجلس شوريٰ سان اچي ويهو. جيڪڏهن اوهان حُڪم فرمائيندا ته ممڪن صورت ۾ اِنْ شَاءَ اللهُ ﷺ شوريٰ سان گڏ مان به ويهندس. اچو، اچو الله رَبُّ الْعِزَّةِ جي رحمت ۽ تاجدار رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نگاهِ عنايت سان مُتحد ٿي، شيطان جي مگر ۽ فريب کي ناڪام بڻايون، اِنْ شَاءَ اللهُ ﷺ گڏجي دين جو خوب مَدَنِي ڪم ڪنداسين.

جيڪڏهن اوهان دعوتِ اسلامي سان

گڏ ڪم ڪرڻ نه ٿا چاهيو ته.....

جيڪڏهن ڪو ناراض اسلامي پاءُ دعوتِ اسلامي سان ملي ڪري، مَدَنِي ڪم ڪرڻ نه ٿو چاهي ته گهٽ ۾ گهٽ ناراضگيون ٿي ختم ڪري، اسان کي مُعافي سان نوازي ڇڏي ۽ ان تي اسان کي اطلاع ڏئي، مسلمان جي دل خوش ڪرڻ جي ثواب جو حقدار بڻجي جو اهڙي طرح اِنْ شَاءَ اللهُ ﷺ نفرتون ختم ٿينديون، فاصلا ختم ٿيندا ۽ مردود شيطان جو منهن ڪارو ۽ معاف ڪرڻ واري جو منهن اُجارو ٿيندو. هڪ ڀيرو وري ان حديثِ پاڪ جو واسطو ڏئي، اسان

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

مُعَافِي گهرون ٿا، جنهن ۾ اسان جي مڪي مدني آقا، مني مني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو آهي: ”جيڪو پنهنجي مسلمان ڀاءُ سان معذرت ڪري ۽ اهو (بنا اجازت شرعي) ان جو عذر قبول نه ڪري ته ان کي حوضِ ڪوثر تي حاضر ٿيڻ نصيب نه ٿيندو.“ (المعجم الاوسط ج 4 ص 376 حديث 6295) ياد رکو! اهڙي قسم جي ڳالهه ڪرڻ بالڪل مناسب ناهي ته الياس کي اسان وٽ پاڻ اچڻ گهرجي، جيڪڏهن پاڻ نه ٿو اچي سگهي ته نگرانِ شوريٰ يا ڪنهن رُڪنِ شوريٰ کي اسان وٽ يا اسان جي فلاڻي ”وڏي“ وٽ موڪلي. اهڙي قسم جون ڳالهيون ڪرڻ وارن جي باري ۾ اهي وسوسا اچي سگهن ٿا ته اهي صلح ڪرڻ نه ٿا چاهين، ان ڪري ٺٺوئي رهيا آهن، جڏهن اسان تحرير جي صورت ۾ اڳرائي ڪئي آهي ته پوءِ مخلصين جي لاءِ رُڪاوٽ ڪهڙي شيءِ جي آهي! هر ناراض اسلامي ڀاءُ کي گهرجي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا خاطر اڳتي وڌي ۽ گلي ملن. جيڪڏهن اچي ملڻ نه ٿا چاهيو ته ڪنهن به رُڪنِ شوريٰ سان گهٽ ۾ گهٽ فون تي ئي رابطو ڪريو.

الله ڪرے دل میں اتر جائے میری بات
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

يا الله عَزَّوَجَلَّ! تون گواه رهجان

يا رب مصطفيٰ عَزَّوَجَلَّ! تون گواه رهجانءِ ته مان پنهنجن وچڙيل اسلامي ڀائرن جي لاءِ صلح جو پيغام مشهور ڪري ڇڏيو آهي. اي منهنجا پيارا پيارا الله عَزَّوَجَلَّ! منهنجي ناراض اسلامي ڀائرن

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچندو آهي. (طبراني)

جي دلين ۾ مون مسڪين جي لاءِ رحم داخل فرمائ ته اهي مون کي مُعافي جي خيرات ڏئي، مون سان صلح ڪن. يا الله عَزَّوَجَلَّ! تون منهنجي دل جي حال کان باخبر آهين ته هن صلح جي درخواست ۾ منهنجو اصل مقصد صرف ۽ صرف آخرت جو مفاد آهي، مان مرڻ کان اڳ ۾ فقط تنهنجي رضا جي لاءِ هر ناراض مسلمان سان صلح ڪرڻ ۽ پنهنجي رُئل اسلامي پائرن کي پرچائڻ چاهيان ٿو. ياالله عَزَّوَجَلَّ! مان تنهنجي خفيه تدبير کان ڏاڍو ڊڄان ٿو، اي منهنجا پيارا پروردگار عَزَّوَجَلَّ! تون ڪڏهن به مون سان ناراض نه ٿجان. منهنجا پاڪ پروردگار عَزَّوَجَلَّ! منهنجو ايمان هڪ گهڙي جي ڪروڙين حصي جي لاءِ به ڪڏهن مون کان جدا نه ٿئي. ياالله عَزَّوَجَلَّ! منهنجي ۽ منهنجي رُئل سڀني اسلامي پائرن سميت، هر دعوت اسلامي واري ۽ واريءَ جي بنا حساب جي بخشش فرمائ. ياالله عَزَّوَجَلَّ! پنهنجي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي، سڄي اُمت جي مَغْفِرَت فرمائ. ياالله عَزَّوَجَلَّ! اسان جي صفتن ۾ اتحاد پيدا فرمائ. ياالله عَزَّوَجَلَّ! اسان کي ذهني هم آهنگي نصيب فرما. ياالله عَزَّوَجَلَّ! اسان کي عهدي جي طلب کانسواءِ گڏجي اخلاص سان دين جي خدمت جي سعادت عنایت فرمائ.

سٿين عام ڪرين دين کا هم کام ڪرين
نيڪ هو جائين مسلمان مدينے والے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!	صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ
تُوبُوا إِلَى اللَّهِ!	أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!	صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف جي كثرت ڪريو، بيشڪ هي توهان جي لاءِ
 طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

غيبت جي خلاف اعلانِ جنگ

آه! ”غيبت“ اُمت جي اڪثريت کي نهايت ئي سختي سان پنهنجي گرفت ۾ وٺي ڇڏيو آهي. شيطان غيبت جي ذريعي ڀرپور طريقي سان ماڻهن کي جهنم ڏانهن وٺي پيو وڃي. هوشيار! غيبت جي خلاف اعلانِ جنگ ڪري هڪدم مورچن تي جمي ويهي رهو! جنهن جنهن اڄ تائين جيتريون به غيبتون ڪيون آهن، انهن جي توبه ۽ معافي تلافِي ۾ لڳي وڃو، پڪو ارادو ڪيو ته ”نه غيبت ڪنداسين نه ٻڌنداسين“ اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ. افسوس صد ڪروڙ افسوس! غيبت اسان جي مدني ماحول کي اڏوهي وانگر ڪوڪلو ڪري رهي آهي، ان ڪري دعوتِ اسلامي جي سڀني ذميدار اسلامي ڀائرن ۽ اسلامي پيڙن جي خدمتن ۾ منهنجي هٿ ٻڏي ”مَدَنِي التَّجَا“ آهي ته غيبت جي خلاف اعلانِ جنگ جي سلسلي ۾ غيبتن جي دروازن تي تالا لڳائيندا وڃو. اڄ تائين جيڪي به اوهان جي ذميداري دؤران، مدني ماحول کان پري ٿي ويا، انهن جي معاملي ۾ 112 پيرا سوچيو ته ڪٿي ائين ته ناهي جو انهن اوهان جون غيبتون ڪيون هجن ۽ اوهان کي ڪاوڙ اچڻ جي ڪري يا توهان پاڻ انهن جون غيبتون ڪيون هجن، ان سبب جي ڪري اهي دل لاهي وڃي گهر وينا هجن. جيڪڏهن ائين آهي ته سنيون سُنِيون نيٽون ڪري، پنهنجي رَبِّ اڪبر عَزَّوَجَلَّ جي رضا خاطر جلد کان جلد، پر انهن کي گهرائي نه، پاڻ انهن وٽ وڃي، هٿ ٻڏي پيرين پئي، اي ڪاش! روئي روئي معافي تلافِي جي ترڪيب بڻائي، انهن کي مجائي

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت موڪليندو.
(ابن عدي)

راضي ڪري پنهنجي سيني سان لڳايو. بلڪ هر وچڙيل کي ڳولي، ان وٽ پاڻ وڃي هٿ ٻڏي، مٿيون ميڙون ڪري، انهن کي وري مدني ماحول ۾ وٺي اچو ۽ انفرادي ڪوشش جي ذريعي انهن سڀني کي وري ستنن جي خدمت ۾ مصروف ڪريو. (جن تي ڪا تنظيمي ذميداري ناهي، اهي به ائين ئي ڪن. باقي جن تي تنظيمي پابندي لڳل هجي ته انهن کي نه ڇيڙيو، انهن جي باري ۾ وڏا ذميدار جيڪي تنظيمي فيصلو ڪن ان تي عمل ڪريو)

اے خاصہ خاصانِ رُسلِ وقتِ دُعا ہے
اُمتِ پي تری آ کے عجب وقت پڑا ہے
چھوٹوں میں اطاعت ہے نہ شفقت ہے بڑوں میں
پیاروں میں محبت ہے نہ یاروں میں وفا ہے
جو کچھ ہیں وہ سب اپنے ہی ہاتھوں کے ہیں کر ثوت
شکوہ ہے زمانے کا نہ قسمت کا گلہ ہے
دیکھے ہیں یہ دن اپنی ہی غفلت کی بدولت
سچ ہے کہ بُرے کام کا انجام بُرا ہے
ہم نیک ہیں یا بد ہیں پھر آخر ہیں تمہارے
تدبیر سنھلنے کی ہمارے نہیں کوئی
مڑوبل
ہاں ایک دُعا تیری کہ مقبولِ خدا ہے

مون الياس قادري کي معاف ڪيو

سڀني اسلامي پائرن ۽ اسلامي پيڻرن کي هٿ ٻڏي عاجزانہ عرض ڪريان ٿو ته جيڪڏهن مون، پڻ غلام زادن، نگران ۽ اراڪين مَرڪزي مَجْلِسِ شُوريٰ مان، جنهن جنهن اوهان مان ڪنهن جي به غيبت ڪئي هجي، ٽهٽ هنئي هجي، دڙڪا ڏنا هجن، ڪنهن طرح سان دل آزاري ڪئي هجي ته مون کي ۽ انهن کي مُعاف، مُعاف ۽ مُعاف فرمايو. جان ۽ مال، اهل ۽ عيال، عزت ۽ آبرو ۾ دنيا

فرمان مصطفيٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏهه ڀيرا صبح ۽ ڏهه ڀيرا شام درود پاڪ پڙهيو قيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

جي اندر جيڪي به ننڍي کان ننڍا ۽ وڏي کان وڏا حُقوقُ العباد (يعني) باهنن جا حق) تصور ڪري سگهجن ٿا، فرض ڪريو ته اهي حق مون، غلامزادن، نگران ۽ اراڪين شوريٰ اوهان جا تلف (يعني ضايع) ڪري ڇڏيا آهن، انهن سڀني حقن کي ذهن ۾ رکندي، اسان جي سبب کان تلف ٿيل حق مُعاف، مُعاف ۽ مُعاف فرمائي، عظيم ثواب جا حقدار بڻجو. هت ٻڌي مدني التجا آهي ته گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو دل جي گهرائي سان چئي ڇڏيو: ”مون الله عَزَّوَجَلَّ جي خاطر مُحَمَّدُ الْيَاسِ عطار قادري رضوي، غلامزادن، نگران ۽ اراڪين شوريٰ کي معاف ڪيو.“ اسان سڀني به پنهنجي سڀني ننڍين وڏين حق تلفيون ڪندڙن کي الله ۽ رسول عَزَّوَجَلَّ وَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا خاطر معاف ڪيو.

قرض وارن کي مدني التجا

جنهن جو مون تي قرض هجي يا مون ڪا شيءِ اڏاري ورتي هجي ۽ واپس نه ڪئي هجي ته هو دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس شوريٰ جي نگران يا غلامزادن سان رجوع ڪري، جيڪڏهن وصول ڪرڻ نه ٿو چاهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا خاطر معافي جي خيرات سان نوازي، آخرت جي ثواب جو حقدار بڻجي. جيڪي ماڻهو منهنجا قرضدار آهن، انهن کي مون پنهنجا سڀ ذاتي قرض مُعاف ڪيا. يا الهي عَزَّوَجَلَّ

تُو بے حساب بخش که ہیں بے حساب جُرم
دیتا ہوں واسطہ تجھے شاہِ حجاز کا

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درود پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو ملائڪا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ
تُوبُوا إِلَيَّ اللهُ! أَسْتَغْفِرُ اللهُ!
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

گونگيءَ ڳالهائڻ لڳي!

غيبت ڪرڻ ۽ بُڌڻ جي عادت ڪيڏن، نمازن ۽ سُنتن جي عادت بڻائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو. هفتيوار سُنتن پريي اجتماع ۾ پابنديءَ سان شرڪت فرمايو. سُنتن جي تربيت جي لاءِ مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سُنتن پريو سفر ڪريو. ڪامياب زندگي گذارڻ ۽ آخرت سنوارڻ جي لاءِ مدني انعامات جي مطابق عمل ڪري، روزانو فڪرِ مدينه جي ذريعي رسالو پريو ۽ هر مدني مهيني جي 10 تاريخ تائين پنهنجي ذميدار کي جمع ڪرايو. اوهان جي ترغيب ۽ تحريص جي لاءِ هڪ مدني بهار پيش ڪجي ٿي: ضلع خوشاب (پاڪستان) جي ڪنهن ڳوٺ ۾ هڪ اسلامي پيڻ جي زبان هڪدم بند ٿي وئي. ڪنهن به علاج مان فائدو نه ٿيو. علاج جي غرض سان ان کي بابُ المدينه (ڪراچي) آندو ويو، هتي به ڊاڪٽري علاج فائديمند نه ٿيو. ان جي زبان بند ٿيندي اٽڪل 6 مهينا گذري چڪا هئا. ان کي تبليغِ قرآن ۽ سُنتن جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه جي تهه خاني ۾ هر آچر تي منجهند جو تقريباً اڍائي بجي ٿيڻ واري اسلامي پيڻن جي سُنتن پريي اجتماع ۾ حاضري جي سعادت حاصل ٿي. اتي هڪ اسلامي پيڻ

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو جمعي جي ڏينهن مون تي درود شريف پڙهندو آءٌ قيامت جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس. (ڪنز العمال)

انفرادي ڪوشش ڪندي مسلسل 12 اجتماعن ۾ حاضري ڏيڻ جي لاءِ ان کي راضي ڪيو. لاڳيتو شرڪت ڪندي 8 رمضان المبارڪ 1430ھ ۾ ان جو ڇهون اجتماع هو. ان اجتماع جي پڄاڻي تي جڏهن صلوة و سلام پڙهيو ويو ان دوران اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اوچتو اها گونگي اسلامي پيڻ ڳالهائڻ لڳي!

حضرت شبير و شبر ڪي پيڻ

ٺال هر آفت اے نانائے حسين

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

فهرست

صفحہ	عنوان	صفحہ	عنوان
7	شان مصطفيٰ	1	درود شريف جي فضيلت
8	روزانو ستر پيرا معاف ڪريو	1	مدني آقا جن جو عفو ۽ درگذر
8	گاربن وارن خطن تي اعليٰ حضرت جو عفو ۽ درگذر	2	حساب ۾ آساني جا ٽي سبب
9	هڪ اهم مدني وصيت	3	جنتي محل
12	فتاويٰ رضويه جا اهم اقتباس	3	معاف ڪرڻ سان عزت وڌندي آهي
13	جنهن تشخص تبديل ڪري ڇڏيو!	3	معزز ڪير؟
14	بري ڳالهه ڦهلائڻ حرام آهي	4	جيڪو معاف ناهي ڪندو ان کي معاف نه ڪيو ويندو
15	دعوت اسلامي کان الڳ ٿيڻ وارن لاءِ اتمام حجت	4	دنيا ۽ آخرت جا افضل اخلاق
16	جيڪڏهن اوهان دعوت اسلامي سان گڏ ڪم ڪرڻ نه ٿا چاهيو ته..	5	معاف ڪريو معاف ڪيا ويندو
17	يا الله عَزَّوَجَلَّ! تون گواهه رهجان	5	معاف ڪرڻ وارن جي بنا حساب جي بخشش
19	غيبت جي خلاف اعلان جنگ	5	قاتلاڻي حملي جي ڪوشش ڪرڻ واري کي معاف ڪري ڇڏيائون
20	مون لباس قادري کي معاف ڪيو	6	ظلم ڪرڻ وارن جي لاءِ هدايت جي دعا
21	قرض وارن کي مدني التجا	6	جادو ڪرڻ واري سان درگذر ڪرڻ
22	گونگيءَ ڳالهائڻ لڳي!	7	